

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 148/05
19.09.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Gorana Čavline, Bate Cvetkovića, Anđelke Stanković i Zorana Savića, članova veća i savetnika Gordane Burlić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih **AA i BB**, zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, u vezi člana 22. Osnovnog krivičnog zakona, odlučujući o žalbama branilaca optuženih, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Pančevu K.10/04 od 14.10.2004. godine, u sednici veća održanoj 19.09.2005. godine, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu branioca optuženog BB, advokata AB, a u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca i optuženog BB, za koga je prisutni advokat izjavio da je obavešten, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe branilaca optuženih BB i AA, a presuda Okružnog suda u Pančevu K.10/04 od 14.10.2004. godine, **POTVRĐUJE.**

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Pančevu K.10/04 od 14.10.2004. godine, optuženi AA i BB su oglašeni krivim za krivično delo razbojništva iz člana 168. stav 2. u vezi stava 1. KZ RS i u vezi člana 22. OKZ i osuđeni na kazne zatvora i to optuženi AA, na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od pet godina, a optuženi BB, na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine, pri čemu im se u izrečene kazne uračunava vreme provedeno u pritvoru od 30.11.2003. godine do 30.12.2003. godine. Optuženom AA je izrečena mera bezbednosti oduzimanja predmeta i to pištolja marke "CZ" M-88, kalibra 9mm, zajedno sa dva metka. Optuženi su obavezani da plate sudu na ime paušala iznos od po 5.000,00 dinara, a solidarno da plate troškove krivičnog postupka u iznosu od 796,37 dinara.

Protiv navedene presude, žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog BB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje ili da se preinači, u smislu žalbenih navoda.

Žalbu je blagovremeno izjavio i drugi branilac ovog optuženog, zbog odluke o kazni, s predlogom da se pobijana presuda preinači i optuženom izrekne blaža kazna.

Žalbu je blagovremeno izjavio i branilac optuženog AA, zbog odluke o kazni, s predlogom da se pobijana presuda preinači i ovom optuženom izrekne blaža kazna.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž.274/05 od 05.04.2005. godine, predložio je da se žalbe branilaca optuženih odbiju kao neosnovane, a da se prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je u sednici veća, održanoj u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu branioca optuženog BB, advokata AB, a u odsustvu urednog obaveštenih Republičkog javnog tužioca i optuženog BB, za koga je prisutni branilac naveo da je obavešten o održavanju sednice veća, razmotrio spise predmeta, ispitao pobijanu presudu, cenio navode u

žalbama i predlog Republičkog javnog tužioca, pa nalazi:

Žalbe su neosnovane.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni sud, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP, pazi po službenoj dužnosti, niti bitne povrede na koje se žalbom branioca BB, ukazuje.

Neosnovano se žalbenim navodima branioca optuženog BB ističe da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, odnosno da je izreka presude nerazumljiva, protivrečna razlozima presude. Iz opisa radnji navedenih u izreci pobijane presude, proizilaze sva bitna obeležja bića krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 2. u vezi stava 1. KZ RS, za koje su optuženi pobijanom presudom oglašeni krivim. O svim odlučnim činjenicama, dati su dovoljni, jasni i pravilni razlozi koji ne sadrže protivrečnosti, niti je izreka presude protivrečna datim razlozima. Odbrane optuženih su detaljno cenjene kako pojedinačno, tako i u odnosu na ostale izvedene dokaze, pa se žalbeni navodi ovog branioca optuženog BB, da je pobijana presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, ocenjuju neosnovanim, s obzirom na to da se iz navedenih razloga, vidi i koji dokazi potvrđuju odlučne činjenice o izvršenju krivičnog dela, kako prvostepeni sud ceni izvedene dokaze i da dati razlozi odgovaraju sadržini izvedenih dokaza.

Pobijajući utvrđeno činjenično stanje, branilac optuženog BB, u suštini pobija pravilnost ocene izvedenih dokaza, navodeći da je iz izvedenih dokaza prvostepeni sud pogrešno zaključio da su optuženi zajedno upotrebili silu, kada je nesporno da je optuženi AA, pištoljem udario u staklo vozila, a da je optuženi BB, prsnuo suzavac, pa nije jasno u čemu se sastoji zajednička upotreba sile.

Po oceni Vrhovnog suda, pravilno je prvostepeni sud ocenio izvedene dokaze i utvrdio da su optuženi AA i BB, na način i pod okolnostima, kako je to opisano u izreci prvostepene presude upotrebom sile, oduzeli tuđe pokretne stvari u nameri da njihovim prisvajanjem sebi pribave protivpravnu imovinsku korist tako, što su primetivši oštećenog da uzima novac od prodavaca na tezgama na buvljaku, pratili ga, pa kada je ovaj ušao sa crnom torbom, u kojoj se nalazio prikupljeni novac, u beli kombi marke "____" reg. br. ____, stavili kape fantomke na glavu i došli do kombija. Tada je optuženi AA, rekao oštećenom "Otvori vrata" i pištoljem marke "CZ" M-88, kalibra 9mm, bez serijskog broja udario u levo leptir staklo sa strane vozača. Oštećeni se pomerio na mesto suvozača, da bi optuženi AA, ovim pištoljem razbio desno leptir staklo sa strane suvozača, a optuženi BB, poprskao oštećenog suzavac sprejom. Oštećeni je tada izašao iz kombija na leva vrata i počeo da beži držeći torbu sa novcem. Optuženi su ga sustigli, oborili na zemlju (što je utvrđeno na osnovu iskaza oštećenog datom pred istražnim sudijom na zapisniku o saslušanju svedoka od 08.12.2003. godine) i udarili ga nekoliko puta u predelu glave, a optuženi AA mu oteo torbu iz ruku i na taj način su od oštećenog oduzeli i prisvojili tuđu pokretnu stvar - torbu sa novcem u kojoj je bilo 942.460,00 dinara, 7.500 američkih dolara i 1.500 evra. U nastavku događaja, optuženi preskaču metalnu ogradu parkinga, dolaze do putničkog auta marke "____", reg. br. ____, vlasništvo optuženog BB, koji je bio parkiran sa leve strane pored nadvožnjaka posmatrano iz pravca Pančeva i ulaze u auto. Auto je stavio u pogon optuženi BB. Vozio je u VV, gde je došlo do saobraćajne nezgode. Optuženi AA je pokušao da sa torbom, u kojoj je bio novac, pobjegne, ali je uhvaćen, a novac je kasnije vraćen oštećenom.

Činjenično stanje je utvrđeno na osnovu iskaza oštećenog GG i na osnovu odbrane optuženih koji su u potpunosti priznali izvršenje krivičnog dela. Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno je prvostepeni sud zaključio da su optuženi postupali, zajedno, odnosno da su delo ostvarili zajedničkom akcijom - saradnjom, s obzirom na to da je kod njih postojala svest o zajedničkom delovanju, tako što su organizovano, svaki od njih, preduzimao određene radnje, koje skupa čine obeležja ovog krivičnog dela, prihvatajući preduzete radnje drugog kao svoje, a u cilju pribavljanja protivpravne imovinske koristi (optuženi BB je video da optuženi AA kod sebe ima pištolj u džepu, učinilo im se interesantnim što oštećeni romske nacionalnosti, prikuplja novac sa više tezgi i to veće sume novca, pratili ga i pri tom nabavili na obližnjoj tezgi dve pletene kape crne boje i na licu mesta makazama izrezali proreze za oči, a kada je oštećeni ušao u kombi, optuženi su navukli kape i prišli vratima kombija gde je sedeo oštećeni, optuženi AA je uperio pištolj u oštećenog, da su oba optužena prišli sa druge strane vozila, da je optuženi AA pištoljem razbio staklo, a optuženi BB prskao suzavcem prema oštećenom, da su optuženi prišli oštećenom kada je ovaj izašao iz kombija pokušavajući da im pobjegne, da su se otimali oko torbice koju je držao oštećeni, da ga je optuženi BB udario nekoliko puta, a optuženi AA mu oduzeo torbu sa novcem i potrčao prema ogradi, da ga je optuženi BB pratio...).

Pravno kvalifikujući utvrđeno činjenično stanje, pravilno je prvostepeni sud postupio kada je našao da se u radnjama optuženih AA i BB, stiču zakonska obeležja krivičnog dela razbojništvo iz člana 168. stav 2. u vezi stava

1. KZ RS, u vezi člana 22. OKZ, a kod optuženog AA i krivično delo neovlašćenog nabavljanja, držanja i nošenja vatrenog oružja i municije iz člana 33. stav 1. ZOOM RS, a kako je kod oba optužena utvrđena namera da prisvajanjem tuđih pokretnih stvari pribave sebi protivpravnu imovinsku korist, to su postupali sa direktnim umišljajem.

Ispitujući pobijanu presudu u delu odluke o kazni, Vrhovni sud nalazi da su žalbeni navodi branilaca optuženih neosnovani. Naime, prvostepeni sud je pravilno utvrdio okolnosti koje su od značaja prilikom odmeravanja kazni u smislu člana 41. OKZ i to od olakšavajućih okolnosti da se radi o relativno mladim ljudima, bez dece, s tim što optuženi BB živi u vanbračnoj zajednici, da je optuženi BB trajno oslobođen služenja vojnog roka, da su se u međuvremenu zaposlili, skromnijih materijalnih primanja i materijalnog stanja, da su se iskreno držali pred sudom i u određenoj meri doprineli utvrđivanju činjeničnog stanja, da je od izvršenja krivičnog dela proteklo više od 11 meseci, a da nisu ponovili krivično delo, da je oštećenom u potpunosti vraćen novac, a od otežavajućih okolnosti da su ranije osuđivani i to optuženi AA dva puta za krivično delo krađe, a kao maloletniku mu je izrečena mera pojačanog nadzora od strane organa starateljstva za krivično delo teška krađa, a optuženi BB je osuđivan, zbog krivičnog dela teška krađa, a kao maloletniku mu je izrečena mera pojačanog nadzora od strane roditelja i staraoca, zbog krivičnog dela teška krađa, ali je i pored toga našao da olakšavajuće okolnosti predstavljaju osobito olakšavajuće okolnosti, pa je primenom odredbi o ublažavanju kazne iz člana 42. i 43. OKZ, optuženom AA pravilno utvrdio pojedinačne kazne zatvora i to za krivično delo razbojništvo iz člana 168. stav 2. u vezi stava 1. KZ RS, kaznu zatvora u trajanju od četiri godine i šest meseci, a za krivično delo neovlašćeno nabavljanje, držanje i nošenje vatrenog oružja i municije iz člana 33. stav 1. ZOOM RS, kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od pet godina, a optuženom BB za krivično delo razbojništva iz člana 168. stav 2. u vezi stava 1. KZ RS izrekao kaznu zatvora, u trajanju od četiri godine, nalazeći da su izrečene kazne adekvatne težini učinjenih krivičnih dela, stepenu krivične odgovornosti i društvene opasnosti optuženih kao izvršilaca i da će se ovim kaznama ostvariti svrha kažnjavanja predviđena članom 33. OKZ.

Iz izloženog, na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća

sudija,

Gordana Burlić, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost opravka

an